

Timo Gröhnin haastattelu

Jututti ja kirjoitti 1/2010 Antero Jämsä

Pursiseuran vesihiihtojaoston ensimmäinen puheenjohtaja Timo Gröhn kuuluu itseoikeutetusti siihen joukkoon, jota seuramme perinnetoimikunta pyrkii jututtamaan muistitiedon tallentamiseksi jälkipolville. Timo ja Anna-Liisa Gröhn ovat tyypillisiä pursiseuralaisia siinä, että toimivat pursiseurassa yhdessä.

Syntynyt 19.2.1933 Inkeröissä, aluemyyntijohtaja. Puoliso Anna-Liisa Gröhn, innokas toimija hänkin.

Toimintaa KuoPSissa:

- Vesihiihtojaoston puheenjohtaja 1966-1967 ja jaostotoimikunnan jäsen 1968
- Toinen varakommodori 1968-69
- Kallavesj' 68 vene- ja retkinäyttelyn näyttelykomissaari
- Anna-Liisa Gröhn niin ikään kuului vesihiihtojaoston ja ostotoimikuntaan 1968. Lisäksi hän 1968 toimi pursiseuran naistoiimikunnan puheenjohtajana

Gröhneillä on säilynyt runsaasti lehtileikkeitä pursiseuran vesihiihtoharrastuksesta. Leikkeistä on kopiot pursiseuran arkistossa. Niiden kertomaan ei paljon lisättävää ole.

Toiminta lähti vireästi käyntiin 1966. Jo vuonna 1967 Kuopiossa pidettiin vesihiihdon SM-kisat. Kaikesta tästä löytyy tietoa em. lehtileikkeistä.

Vesihiihtoharrastuksen edistäjäksi Kuopiossa Gröhn mainitsee lisäksi erityisesti Eero Pääkkösen. Pekka Vartiainen niin ikään oli merkittävä toimija. Nuorista kilpailutuomareista hän mainitsee Seppo Kempaisen ja Markku Matilaisen.

Vesihiihtoa harrastettiin etenkin Kuopionlahdella. Tukikohtana oli Keiliniemi, jonne vesihiihtäjät saivat Turon lahjana telttasaunankin.

Peräniemen rannan tuntumaan valmistui kesällä 1966 hyppyri. Lahdelle rakennettiin 287 metriä pitkä ja 23 metriä leveä pujottelurata. Työ oli varsin mittava. Järven pohjaan vedettiin neljä 287 metrin pituista vaijeria, yhteensä siis toista kilometriä, joihin oli kiinnitetty 12 suurta poijua vesihiihtäjien väisteltäviksi. Vaijerit laskettiin järvenpohjaan Pekka Vartiaisen Warvitar-laivalla.

Harjoituksia vesihiihtäjillä oli kesäsin viikottain iltaisin. Harjoitukset ja kilpailut vetivät yleisöä Peräniemen rantakiville.

Mukana toiminnassa oli kymmenittäin harrastajia. Gröhnien osallistumiseen toi katkon muutto kahdeksi vuodeksi Kotkaan. Tilanne osoitti jälleen kerran sen, mitä innokkaan vetäjän poismuutto voi vaikeuttaa harrastustoimintaan. Vesihiihdon parhaat vuodet Kuopion Pursiseurassa olivat ohi. Vesihiihtojaostosta kuitenkin tietoa on pursiseuran juhla kirjassa (sivu 144) vielä vuodelta 1972.

Aivan pulmatonta vesihiihdon harrastus ei ollut. Pursiseurassa esiintyi keskustelua siitä, kuuluuko vesihiihto pursiseuraan. Gröhn muistelee joidenkin purjehtijoiden vierastaneen vesihiihtäjiä, jotka moottoriveneiden vetäminä viilettivät järvellä.

Jännite purjehtijain kanssa johti siihen, että vesihiihtäjät siirtyivät harrastuksineen yksityisille kesämökeille.

Riittävän voimakkaiden moottoriveneiden saaminen vetureiksi tuotti pulmia sekin. Jaosto osti oman moottoriveneen, mutta sekään ei oikein riittänyt arvokisojen järjestämiseen. Tässä yhteydessä Gröhn arvelee polttoaineen nykyisen hinnan hillitsevän harrastusta yleisesti.